Temps Ordinari - Vint-i-sisè diumenge

Per Administrador el dg., 01/10/2017 - 09:00

Ez 18,25-28
Fl 2,1-11
Mt 21,28-32

Jesús, conta-contes Jesús tenia la gran habilitat d'explicar breus i senzilles narracions, que podrien semblar, en aparença, ingènues, però que portaven una forta càrrega interpel·lant. Jesús fa bona pedagogia. Jesús era un gran mestre amb senzilla pedagogia. I de les breus i senzilles narracions treia lliçó per als mateixos oients, inclús per als que es creien savis, però no ho volien entendre. Avui tenim un exemple d'això. En aquest cas, eren els grans sacerdots i notables del poble. Però també sabia treure lliçó per als oients de qualsevol nivell d'intel·ligència.

No i...Sí! Sí i...No!
Novament, com diumenge passat, es tracta, del propietari d'una vinya. I aquells, als que crida a treballar, són els seus propis fills. L'un es mostra "espontàniament rebel" i l'altre "aparentment dòcil". Però les importants no són les primeres reaccions: no ho són ni la rebel·lia ni la docilitat inicials. A nosaltres, com a les personalitats que escoltaven Jesús, ens interessa, sobretot, si podem estar inclosos en el comportament del que diu, d'entrada, que anirà a la vinya, però, a l'hora de la veritat, no hi va.

Pocs, segurament ningú, dels que estem aquí no ens inclinem a dir "no" al Senyor. Més aviat en els moments de pregària, de reflexió, de lectura de la seva paraula o en els recessos espirituals, acostumem a manifestar, de vegades amb una ingènua eufòria, la nostra conformitat a fer el que ell ens diu, o, si més no, no ens atrevim a oposar-nos. Però, després, davant la dificultat, fàcilment ens tornem enrere, o ho anem deixant per a més endavant, fins que ens n' oblidem.

Els "altres" al davant
Jesús ens posa, en fort contrast, amb l'actitud dels "oficialment" pecadors (publicans i prostitutes) que, sense haver tingut tanta facilitat per escoltar, conèixer i meditar la paraula de Déu, així que han tingut, d'una manera o altra, l'oportunitat d'escoltar-la, han estat decidits a seguir-la.

Tots sabem d'històries de persones que, havent portat una mala vida, en un moment donat, s'han convertit i han canviat espectacularment de rumb. I coneixem molta altra gent del nostre entorn que, sense tenir massa formació, ni sense sovintejar les pràctiques o celebracions de fe, i fins i tot, sense ser creients, són fidels, perquè romanen atents i oberts als dictàmens de la seva recta consciència. Ells no en són conscients, però és veritablement és Déu qui els parla a través de la consciència.

Molt sovint són ells els que ens poden estimular, quan potser nosaltres, no som prou decidits i som incapaços d'estimular ningú. I tot per la nostra "mandrosa" passivitat, o per la nostra "satisfeta" mediocritat.

Tant de bo la comunió amb el Senyor ens infongui, com ens hi ha exhortat sant Pau, els seus mateixos sentiments i actituds, perquè la nostra resposta a la seva paraula i als reptes del nostre entorn, avui molt remogut al nostre país, sigui més decidida, constant i estimuladora, tot i les dificultats.

ETIQUETES
RESPOSTA CRIDA